

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7422/2568

พนักงานอัยการจังหวัดรัตนบุรีโจทก์ นาย ณ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ยาเสพติด มาตรา 129, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 14, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 7, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 60, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 245, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16, ป.ยาเสพติด มาตรา 90, ป.ยาเสพติด มาตรา 145, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.ยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่มีการกระทำไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด เท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็จะเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่ง ป.ยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด โดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 6, 14 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 7, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 86, 83, 91 และบทกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บทกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 จำเลยกระทำความผิดโดยมีเจตนาเดียวคือเพื่อ

สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จึงเป็นการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้บวกโทษของจำเลยนั้น เนื่องจากศาลลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต จึงไม่อาจบวกโทษได้ ข้อหาและค่าขออื่นให้ยก โจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16 ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน แต่ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) เพียงกรรมเดียว จำคุก 30 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 30 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า ความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือการฟอกเงินและการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยมีว่า การที่ศาลอุทธรณ์ระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่การกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งประมวลกฎหมายยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ ส่วนปัญหาว่าจะปรับบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดวรรคใดนั้น เมื่อบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 บัญญัติให้ศาลกำหนดโทษหนักเบาตามพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ ดังนั้นการพิจารณาว่าจะระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามมาตรา 145 วรรคใด จึงต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดของตัวการเป็นสำคัญ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า นายสุรเดช ขายเมทแอมเฟตามีนของกลาง 1 ถุง น้ำหนักสุทธิ 38.014 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 31.491 กรัม ให้แก่นายปิยะพงษ์ โดยนายสุร

เดชใช้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จำเลยให้ไว้ติดต่อกับนายปิยะพงษ์ และให้นายปิยะพงษ์โอน
เงินค่าเมทแอมเฟตามีนโดยใช้บัญชีธนาคาร ก. ของนายชยพล เข้าบัญชีธนาคารของนายสิทธิโชค
แล้วนายสุรเดชให้นายสิทธิโชคโอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลย ซึ่งเป็นการ
สมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และการกระทำของนายสุรเดชเป็นการมีเมท
แอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายด้วย โดยจำเลยสนับสนุนหรือช่วยเหลือในการ
กระทำความผิดของนายสุรเดช ซึ่งพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าวยังไม่อาจบ่งชี้ถึงการกระทำของนาย
สุรเดชว่าเป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปได้ แต่อย่างไรก็ตาม
ปริมาณเมทแอมเฟตามีนของกลางที่มีจำนวนมากย่อมแสดงถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิด
ของนายสุรเดชด้วย เมื่อพิจารณาประกอบข้อเท็จจริงที่ว่านายสุรเดชขายเมทแอมเฟตามีน
ของกลางให้นายปิยะพงษ์ เชื่อว่านายปิยะพงษ์ต้องนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปจำหน่ายให้แก่
บุคคลอื่นอีกทอดหนึ่ง ซึ่งหากมีการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของกลางแล้วโดยสภาพย่อม
ทำให้เกิดการแพร่กระจายเมทแอมเฟตามีนของกลางแก่ผู้เสพเป็นจำนวนมาก เช่นนี้ พฤติการณ์ใน
การกระทำความผิดของนายสุรเดชจึงเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน
อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุก
ตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท การกระทำของจำเลยจึงต้อง
ระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการ
แพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) มิใช่
ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน
ทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย เมื่อโทษตามพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดมี
ระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต แตกต่าง
กับโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลัง
การกระทำความผิด และโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเป็นคุณมากกว่า จึงต้องใช้
ประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลยไม่ว่าในทางใดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 และศาลฎีกาเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ให้สอดคล้อง
กับกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณและเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ทั้งการที่ศาลฎีกาปรับบทลงโทษ
จำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นเหตุฉุกเฉินมิใช่เป็นการใช้
กฎหมายที่ไม่ได้บัญญัติในขณะจำเลยกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยอันขัดต่อ
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 หรือเป็นผลร้ายแก่จำเลยแต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่ศาลฎีกา
ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้ขณะที่พระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 , 66 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดใช้บังคับ
แม้ภายหลังกระทำความผิดมีประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับแทนก็ตาม แต่ประมวลกฎหมาย
ยาเสพติดไม่ได้ยกเลิกความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแต่นำไปรวมไว้
เป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ดังนั้น การมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ
จำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จึงยังคงเป็นความผิดฐานจำหน่ายเมท
แอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 เมื่อระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในขณะ
กระทำความผิดแตกต่างกับระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในภายหลังกระทำความผิด ซึ่งต้องใช้

กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เช่นนี้ แม้ฟ้องโจทก์มิได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุการณ์ที่จะทำให้จำเลยต้องรับโทษหนักขึ้นตามกฎหมายใหม่ และโจทก์มีคำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 , 66 ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมที่ใช้ในขณะกระทำความผิด กับไม่มีการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุการณ์ตามกฎหมายใหม่แก่จำเลยก็ตาม แต่เมื่อศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) โดยใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลย จึงมิใช่เป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มิได้กล่าวในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำคุก 20 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 20 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · วรุฒิ ทวาทสิน · ศรศักดิ์ กุลจิตติบวร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7422/2568>